

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาแบบบูรณาการนิเทศแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

THE DEVELOPMENT OF INTEGRATED SUPERVISION MODEL TO ENHANCE
ACTIVE LEARNING COMPETENCY OF TEACHER OF BASIC EDUCATION

Received: May 23, 2019

Revised: July 2, 2019

Accepted: July 5, 2019

วาสนา บุญมาก^{1*} และมนสิข สิริสมบุญ²Vasana Boonmak^{1*} and Monsit Sitthisomboon²^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: wattanapong.best@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบบูรณาการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการโดยการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน โดยใช้แบบบันทึก และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน และทดลองนำร่องกับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน โดยใช้แบบประเมินรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ แหล่งข้อมูล คือ ครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 35 ที่สมัครเข้าร่วมดำเนินงาน จำนวน 30 คน โดยศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ส่วนแบบประเมินความสามารถการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และแบบประเมินเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ แหล่งข้อมูล คือ ครูผู้สอนจำนวน 30 คน โดยใช้แบบประเมินที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่าเป็นการนิเทศที่นำการนิเทศแบบคลินิก (Clinic Supervision) การนิเทศแบบชี้แนะทางปัญญา (Cognitive Coaching)

และการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Mentoring) มาบูรณาการร่วมกัน มีหลักการที่ผู้นิเทศจะให้คำชี้แนะแก่ผู้รับการนิเทศที่สามารถพัฒนาได้ด้วยตนเอง และให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่ผู้รับการนิเทศที่มีประสบการณ์น้อย หรือเริ่มงานให้ได้รับการพัฒนา และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้น มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการนิเทศ และการวัดและประเมินผล โดยมีกิจกรรมการนิเทศ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวางแผนกำหนดทิศทาง ขั้นที่ 2 การปฏิบัติการนิเทศ ขั้นที่ 3 การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ซึ่งผลการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการมี พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้งสองรายการ ส่วนผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ พบว่าครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นของการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

3. ผลการศึกษาการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหลังการส่งเสริมสูงกว่าก่อนการส่งเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการเขียนแผนการเรียนรู้เชิงรุกในระดับมากที่สุด รวมถึงทักษะการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมากที่สุดและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การนิเทศแบบบูรณาการ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ความพึงพอใจ

Abstract

The purpose of this research was to develop the integrated supervision model to enhance the active learning competency of teacher in basic education. This research was divided into 4 steps as follows; step 1 study the integrated supervision progress to enhance the active learning competency of teacher in basic education by interviewing distinguished 3 specialists with a recording form and structured questions, step 2 develop and examine the quality of the integrated supervision model in a supervision model handbook. After that, the quality it was examined by 9 distinguished specialists and 10 teachers for pilot trial by using the integrated supervision model evaluation form. There are 5 levels for evaluation in analyzing average value and standard deviation value, step 3 study the outcome of using the integrated supervision model with 30 attending teachers. The instrument used was a multiple – choice test of the active learning knowledge in class. The statistic used were mean and standard deviation, and step 4

studying the satisfaction of the teachers towards the model and the analysis of mean and standard deviation was applied. The research finding found that;

1. The basic information about integrated supervision to enhance the active learning competency found that the supervision that must Integrating clinical supervision, cognitive coaching and mentoring. The principles that supervisors provide guidance to supervisory recipients that can develop on their own. And consulting advice to less experienced supervisors or start work to be developed and promoting the teaching and learning activities that focus on proactive learning management in improving the quality of teaching and learning to be effective.

2. The outcome of the creation and the checking of quality of the integrated supervision model to enhance the active learning competency of teacher in basic education It consisted of 5 components as follows: principles, objectives, contents, procedure, and evaluation. The procedure include of 3 steps as follows; 1) directional planning, 2) supervisory management, and 3) learning development. The constructed integrated supervision model was verified by experts and it was found that the integrated supervision model at the high level. The manual were constructed appropriately at the high level and the results of the pilot trial found that teachers realized the importance of active learning.

3. The outcome of the study the use of the integrated supervision model to enhance the active learning competency of teacher in basic education found that teacher as knowledgeable, comprehensive on active learning after allow period in the significant level of .05 and ability to write active learning plans at the highest level. Teaching and Learning skills at the highest level and Attitude to active learning at the good level.

4. The teacher's satisfaction after use the integrated supervision model at the high level.

Keywords: The Integrated Supervision, The Active Learning Competency, Satisfaction

บทนำ

การปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องปรับตัวและมีความตื่นตัว เตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อที่สามารถจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการที่กำลังเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งนักเรียนไทยกำลังเผชิญอยู่โดยครูที่หน้าที่สอนจะออกแบบการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการศึกษาเป็นองค์ประกอบแรกที่มีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาอนาคตของประเทศไทยให้ก้าวทันกับสถานการณ์โลก และกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงอยู่ของชีวิต (Office of the Education Council, 2013, p. 102) โดยมีครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงาม ให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะความสามารถในการเผชิญ

สถานการณ์ต่างๆ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข คุณภาพของครูจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Office of the Education Council, 2013, p. 93) โดยที่แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำแนวคิดของ Panich (2012, pp. 18-21) ที่ดำเนินการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะการคิด มุ่งเน้นการพัฒนาครูผู้สอนที่เป็นหัวใจสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ให้เป็นครูยุคใหม่ต้องไม่เน้นที่ “การสอน” แต่ทำหน้าที่สร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียน เน้นการออกแบบกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดของ Sinlarat (2015, p. 16) ได้กล่าวว่า การสอน ให้ผู้เรียนรู้จักคิดหรือเน้นคิดวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองครูผู้สอนจะใช้กิจกรรมอะไรให้ผู้เรียนคิด ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีการวางแผนและเตรียมการใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนคิดเป็นส่วน Khamdit (2016, pp. 60-68) ได้ให้แนวคิดเพิ่มเติมว่าสิ่งที่ครูผู้สอนสามารถควรดำเนินการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด ครูควรแสวงหารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาจศึกษาจากคู่มือผลงานวิจัยหรือจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูผู้สอนคนอื่นๆ ที่มีประสบการณ์รวมถึง แนวปฏิบัติที่ดีเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการสอนคิดที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว

การศึกษาไทยยุค 4.0 เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอนให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกแห่งบนโลกมาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่างๆ มาตอบสนองความต้องการของสังคม (Chindanurak, 2017, p. 16) การจัดการเรียนการสอนของครูจะมุ่งหวังให้ผู้เรียนแต่ละคนไม่อยู่นิ่ง กระตือรือร้นและคิดค้นหาความรู้และคำตอบอยู่ตลอดเวลา (Active Learner) ที่เรียกว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งผลทำให้เกิดคำว่า Work-based Learning หรือ Work-integrated Learning หรือ Site-based Learning จะเป็นผลทำให้นักเรียนและครูค้นพบความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และสร้างนวัตกรรมใหม่ได้ (Pomsima, 2016) และเป็นแนวทางหนึ่ง ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพราะการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการสร้างกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีกิจกรรมสอดแทรกให้ผู้เรียนทำไปพร้อมๆ กับการฟังบรรยายมีกิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมออนไลน์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จึงจัดได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง (Songkram, 2012) การเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ และการปรับบทบาทในการสอนของครูจึงต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาให้ครูออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง วิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ครูมีความรู้ความสามารถที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามมาตรฐานการศึกษา คือ การนิเทศการศึกษาที่มุ่งประโยชน์ในการพัฒนาครู สร้างความร่วมมือ และสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยที่การนิเทศการศึกษาจะบรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพได้นั้นต้องยึดหลักการมีส่วนร่วม เต็มใจในการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ๆ เป็นการสร้างสรรค์ส่งเสริมให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา บุคลากร ทรัพยากรและความพยายามเข้าด้วยกัน แล้วดูผลการพัฒนาว่าได้ผลดีกว่าเดิมเพียงใด มีความเจริญก้าวหน้าทันกับความเปลี่ยนแปลง (Office of the Basic Education Commission, 2013) ซึ่งตรงกับแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศของ Jiradechakul (2007) ที่กล่าวว่า การนิเทศเป็นงานที่สำคัญที่มีการดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ

เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของครูให้ได้มาซึ่งประสิทธิผลในการเรียน ของนักเรียน และพัฒนาครูให้สามารถจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งต้องมี กระบวนการนิเทศที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ผู้วิจัยซึ่งมีบทบาทในการนิเทศการศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวจึงมีความสนใจที่จะพัฒนา รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยบูรณาการการนิเทศแบบคลินิก การนิเทศแบบชี้แนะทางปัญญา และการนิเทศแบบพี่เลี้ยง ให้ได้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมครูให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นำไปสู่ การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัด การเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของ ครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัด การเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

หลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดการนิเทศ องค์ประกอบ เทคนิควิธีการนิเทศ โดยใช้แบบบันทึกการศึกษา

2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญในการนิเทศการศึกษา จำนวน 3 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดการนิเทศการศึกษา รูปแบบการนิเทศการศึกษา กระบวนการนิเทศการศึกษา การนิเทศแบบบูรณาการ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 7 ข้อ ตัวอย่างเช่น การดำเนินการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุดควรเป็นอย่างไร มีการนิเทศแบบใดที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการจัดการเรียนรู้เชิงรุกควรดำเนินการอย่างไรจึงจะได้ผลดีที่สุด โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการศึกษานำมาสรุป เรียบเรียง แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นการนิเทศแบบบูรณาการ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งการดำเนินงานได้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การยกร่างรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ โดยกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบ ที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการนิเทศ และการวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ โดยกำหนดรายละเอียด แนวทางการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบให้ครบถ้วน

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน โดยเป็นอาจารย์ในสถาบันการศึกษาอุดมศึกษา ศึกษาขั้นสูง และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการและแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า พบว่า รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.44) และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.37)

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการตามข้อผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองนำร่องกับครูที่เป็นประชากร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ความรู้เข้าใจในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แหล่งข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 จำนวน 30 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งข้อคำถามในแบบวัดเจตคติจะมีทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยผู้วิจัยได้ปรับใช้ตามแบบวัดเจตคติตามเทคนิคของลิเคิร์ต (Likert) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบ และการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้สถิติทดสอบที (Paired-Samples t-test) การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แหล่งข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 35 ที่ใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการมาแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจ มีลักษณะของข้อคำถามที่บ่งถึงความรู้สึทางบวกที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการนิเทศที่บูรณาการระหว่างการนิเทศแบบคลินิก (Clinic Supervision) การนิเทศแบบชี้แนะทางปัญญา (Cognitive Coaching) และการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Mentoring) มีลักษณะเป็นกระบวนการและกิจกรรมที่มุ่งให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริม ปรับปรุงในการสอนของครูที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เกิดจากการบูรณาการการนิเทศแบบคลินิก การนิเทศแบบชี้แนะทางปัญญา และการนิเทศแบบพี่เลี้ยง โดยมีหลักการที่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมปรึกษากันหรือ วางแผนวิเคราะห์ สังเกตการสอนลงมือปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับจนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งผู้นิเทศจะให้คำชี้แนะแก่ผู้รับการนิเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาได้ด้วยตนเอง และให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่ผู้รับการนิเทศที่มีประสบการณ์น้อย หรือเริ่มทำงานให้ได้รับการพัฒนา และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการนิเทศ และการวัดและประเมินผล โดยมีกิจกรรมการนิเทศ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวางแผนกำหนดทิศทาง ขั้นที่ 2 การปฏิบัติการนิเทศ ขั้นที่ 3 การเรียนรู้เพื่อพัฒนา เมื่อไปทดลองนำร่อง พบว่า ครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้เชิงรุก มีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.2 ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้น นำเสนอ ดังตาราง

3.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกก่อนและหลังการอบรมพัฒนาฯ นำเสนอ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการอบรมพัฒนา

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	p
ก่อนเรียน	30	20	10.73	2.02	16.56*	.00
หลังเรียน	30	20	18.17	1.15		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้นหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย 1) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.59) และ 2) ทักษะการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = 0.56)

3.3 ผลการศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.74)

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ในภาพรวมครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.08)

การอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษารูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการบนพื้นฐานในการชี้แนะ (Cognitive Coaching) ที่ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิด และให้คำปรึกษา (Mentoring) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอน (Clinic Supervision) เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน มีกระบวนการและกิจกรรมที่มุ่งให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริม ปรับปรุงในการสอนของครูให้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่ง ผู้นิเทศจะให้คำชี้แนะแก่ผู้รับการนิเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาได้ด้วยตนเอง และให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่ผู้รับการนิเทศที่มีประสบการณ์น้อยหรือเริ่มทำงานให้ได้รับการพัฒนา และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งสอดคล้องกับ Chonburapun (2017, p. 177) ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิคและวิธีการนิเทศการสอน เน้นการใช้เทคนิคที่หลากหลายที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้รับการนิเทศ ดำเนินการตามแผนงาน ติดตามประเมินผลการพัฒนา และใช้เทคนิคและวิธีการสอน และนำผลการนิเทศติดตามประเมินผลการพัฒนาและใช้เทคนิคการนิเทศไปพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องยั่งยืน และยังสอดคล้องกับ Nillapun et al. (2010, p. 150) ที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมการพัฒนาการนิเทศแนวใหม่ที่ใช้วิธีการนิเทศ วงจรปฏิบัติการ PDCA การนิเทศ PIDRE การนิเทศแบบชี้แนะ (Coaching) และรูปแบบกลยุธมนิเทศ ที่ควรมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองต่อบริบทของแต่ละเขตพื้นที่

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวางแผนกำหนดทิศทาง ขั้นที่ 2 การปฏิบัติการนิเทศ ขั้นที่ 3 การเรียนรู้เพื่อพัฒนา และผลการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษาที่นำมาสังเคราะห์เป็นการนิเทศแบบบูรณาการได้อย่างรอบด้าน ทำให้ได้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการที่มีขั้นตอนชัดเจนเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Yankomut et al. (2015, p. 34) ที่ได้จัดกระบวนการนิเทศภายในได้อย่างมีความเหมาะสม ทั้งนี้ เนื่องมาจากการดำเนินการสร้างรูปแบบอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบ ทำให้รูปแบบการนิเทศได้รับการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีประสิทธิภาพและรูปแบบนั้นมีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักวิชาการของการนิเทศที่เป็นการช่วยเหลือ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู เช่นเดียวกับ Yuenyong and Laowreandee (2011, p. 206) ที่พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ซีไอพีอี (CIPE Model) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อจัดกลุ่มครูและวิธีการนิเทศที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับครูแต่ละกลุ่ม ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ก่อนนิเทศ ขั้นที่ 3 การดำเนินงานที่มีการประชุมก่อนสังเกตการสอน การสังเกตการสอน และการประชุมหลังการสังเกตการสอน ขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ โดยมีการกำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศเกิดประสิทธิภาพ ด้วยได้นำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ รวมทั้งนำหลักการแนวคิดในการออกแบบพัฒนารูปแบบ สังเคราะห์ร่วมกันทำให้ได้ขั้นตอนการออกแบบที่สอดคล้องกัน มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีสูง มีความเป็นไปได้จริง ทำให้การดำเนินงานต่างๆ เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kongkhao et al. (2016, p. 80) ที่มีการสร้างรูปแบบการนิเทศได้อย่างรอบด้านจึงทำให้ได้รูปแบบการนิเทศ ที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ร่วมสร้างความตระหนัก ขั้นที่ 2 ร่วมรวมพลังค้นหา ขั้นที่ 3 ร่วมทำ ร่วมพัฒนา ขั้นที่ 4 ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การพัฒนา ขั้นที่ 5 ร่วมเผยแพร่สู่มวลชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังการอบรมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย การเขียนแผนจัดการเรียนรู้ และทักษะการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Satjapiboon (2017, p.187) ที่กล่าวว่า การนิเทศโดยเปิดโอกาสให้ผู้นิเทศสามารถนิเทศได้ทั้งแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ทำให้ผู้นิเทศสามารถนิเทศได้อย่างสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น มีช่องทางในการให้คำปรึกษาที่หลากหลาย ได้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง เช่นเดียวกับ Timnak (2011, p. 508) ที่ใช้รูปแบบการนิเทศการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ให้ผู้ครูผู้ทำหน้าที่นิเทศแต่ละกลุ่มตามวิธีการนิเทศ มีสมรรถภาพการนิเทศการสอนสูงขึ้น และในองค์ประกอบด้านหลักการที่

กำหนดว่า ครูผู้สอนมีความแตกต่างกัน จึงต้องใช้วิธีการนิเทศให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล มีการให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring) และสามารถนำไปใช้จริงในภาคปฏิบัติ ดังแนวคิดการนิเทศแบบพัฒนาการของ Glickman et al. (1995) ที่ว่าการนิเทศที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของครูโดยตรง จากระดับที่มีความสามารถในการพัฒนาตนเองต่ำไปสู่การมีความสามารถในการพัฒนาตนเองที่สูงขึ้น อันจะส่งผลทั้งด้านการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบนิเทศแบบบูรณาการในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เกิดจากการนำเทคนิคและวิธีการที่หลากหลายมาใช้ในรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ และมาจากนักวิชาการที่เชื่อถือได้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการนิเทศ เป็นการนิเทศที่น่าสนใจ และสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ สอดคล้องกับ Glatthorn (1990, p. 143) ที่กล่าวถึงแนวคิดการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ว่าจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อปรับการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความต้องการของตน สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับ Kobkum (2017, pp. 175-176) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศ อาจเกิดจากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการต่างๆ ที่มีความเชื่อถือได้ทุกองค์ประกอบ มีความเหมาะสม สอดคล้องซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ กระบวนการนิเทศก็มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน และมีความเต็มใจที่เข้าร่วมกระบวนการนิเทศทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะปฏิบัติตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chairueang (2014) ที่มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะในการดำเนินการนิเทศใช้กระบวนการมีส่วนร่วม เป็นเหตุให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการ และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการไปใช้

1.1 รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผนกำหนดทิศทาง ขั้นที่ 2 การปฏิบัติกรนิเทศ และขั้นที่ 3 การเรียนรู้เพื่อพัฒนามีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับโรงเรียนที่เปิดการสอนระดับขั้นพื้นฐาน ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของเขตพื้นที่การศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้

1.2 การใช้รูปแบบการนิเทศแบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้น ในขั้นตอนการให้ความรู้ก่อนการนิเทศนั้น ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้มีความรู้และทักษะที่ต้องการ และให้เวลากับการฝึกปฏิบัติเพื่อปรับเปลี่ยนและพัฒนาพฤติกรรมในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนา รูปแบบการนิเทศแบบเน้นการพัฒนา และการนิเทศแบบพัฒนาการมาใช้ในการส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของผลการศึกษาวิจัย

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูว่ามีการปรับเปลี่ยนเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใดหลังจากได้รับการนิเทศแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

References

- Chairueang, N. (2014). The Development of Internal Supervision Model for Excellent Instruction of Schools in Nakhon Si Thammarat. *SWU Educational Administration Journal*, 11(20), 51-76. [in Thai]
- Chindanurak, T. (2017). Teachers and students in Thailand education 4.0. electronic. *Electronic Journal of Open and Distance Innovative Learning*, 7(2), 14-29. [in Thai]
- Chonburapun, P. (2017). *A model of instructional supervision for enhancing ability in developing thinking skills of the students in basic education level*. Bangkok: Dhurakij Pundit University. [in Thai]
- Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Ross-Gordon, J. M. (1995). *Supervision and instructional leadership: A development approach*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Glatthorn, A. A. (1990). *Supervisory leadership: Introduction to instructional supervision*. New York: Harper Collins.
- Jiradechakul, K. (2007). *The intern supervision in school handbook*. Bangkok: Thamuksorn. [in Thai]
- Khamdit, S. (2016). *Thailand Education 4.0*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Kobkum, A. (2017). A purposed advisory model for activity conduction and evaluation of analytical thinking in reading and writing of teachers in expanding educational opportunity schools in the upper northern area. *Ganesha Journal*, 13(2), 163-178. [in Thai]
- Kongkhao, R., Sitthisomboon, M., & Lincharoen, E. (2016). The development of supervision model to enhance the research competency for learning development of teachers in basic education. *Journal of Education Naresuan University*, 18(1), 74 – 82. [in Thai]
- Nillapun, M., Chaiyos, P., Ekanarin, B., & Ubonwan, S. (2010). *An evaluation project for leveling the teacher quality system: The new supervision development activity*. Nakhon Pathom: Faculty of Education, Silpakorn University. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2013). *Full supervision*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. [in Thai]
- Office of the Education Council. (2013). *Annual report 2013*. Bangkok: 21 Century. [in Thai]
- Panich, V. (2012). *Way of learning for students in the 21st century* (3rd ed.). Bangkok: Sodsri – Saritwong Foundation. [in Thai]
- Pomsima, D. (2016). *Thai teachers 4.0*. Retrieved March 5, 2019, from <https://www.matichon.co.th> [in Thai]

- Satjapiboon, S. (2017). The development of a teacher professional experience supervision model to enhance instructional competency for pre-service teacher. *Journal of Education Research Faculty of Education, Srinakharinwirot University*, 11(2), 177-192. [in Thai]
- Silarat, P. (2015). *Teacher and professional teacher development*. Bangkok: Durakijpundit University. [in Thai]
- Songkram, N. (2012). *Development of blended learning model with active learning for constructional and creative solving problem for educational students*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Timnak, S. (2011). The development of an instructional supervision model based on Glickman's principles to improve reading instructional competency of Thai language teachers. *Verdian E-Journal*, 4(1), 491-512. [in Thai]
- Yankomut, N., Pranee, C., & Panawong S. (2015). Internal supervision model development based on lesson study approach for private schools. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat University*, 5(9), 25-40. [in Thai]
- Yuenyong, Y., & Laowreandee, W. (2011). The development of a differentiated supervision model to enhance classroom action research competency of teachers in Bangkok archdiocese, educational region 5. *Silpakom Educational Research Journal*, 3(1,2), 196-209. [in Thai]